

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη : 20/11/2017

Αριθμός απόφασης: **2229**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης ...-...-**2017** με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της υπό εκκαθάριση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» – **ΑΦΜ** και διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία εδρεύει στον Θεσσαλονίκης, επί της οδούαρ., υπό τη φερόμενη ιδιότητά της ως οιονεί καθολικής διαδόχου (λόγω συγχωνεύσεως δια απορροφήσεως), της υπόχρεης ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» – **Α.Φ.Μ.**, κύρια δραστηριότητα εμπορία καπνών σε φύλλα και διεύθυνση έδρας επί της αριθ. -Θεσσαλονίκη κατά: **α)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2001-31/12/2001, **β)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης διορθωτικού

προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2002-31/12/2002, γ) της με αριθμό/...-**2017** οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ΦΠΑ (του άρθρου 6 του Ν.2523/1997) χρήσης 2002 και δ) της με αριθμό/...-**2017** οριστικής πράξης επιβολής της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990 χρήσης 2002 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις από ...-**2017** απόψεις της Δ.Ο.Υ. ... Θεσσαλονίκης, με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ...-**2017** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ./...-**2017** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2001-31/12/2001, επιβλήθηκε σε βάρος της υπόχρεης επιχείρησης κύριος φόρος ύψους 25.481,45 €, πλέον προσαυξήσεων ύψους 30.577,73 €, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 56.059,18 €.

-Με την υπ' αριθμ./...-**2017** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2002-31/12/2002, επιβλήθηκε σε βάρος της υπόχρεης επιχείρησης κύριος φόρος ύψους 275,77 €, πλέον προσαυξήσεων ύψους 330,92 €, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 606,69 €.

-Με την υπ' αριθμ./...-**2017** οριστική πράξη επιβολής προστίμου ΦΠΑ (του άρθρου 6 του Ν.2523/1997) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2002-31/12/2002, επιβλήθηκε σε βάρος της υπόχρεης επιχείρησης πρόστιμο ύψους 827,31 €, λόγω της λήψης ενός εικονικού φορολογικού στοιχείου.

-Με την υπ' αριθμ./...-**2017** οριστική πράξη επιβολής της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... Θεσσαλονίκης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2002-31/12/2002, επιβλήθηκε σε βάρος της υπόχρεης επιχείρησης κύρωση ύψους 275,77 €, λόγω της μη απόδοσης του ΦΠΑ από τον εκδότη ενός εικονικού φορολογικού στοιχείου.

Οι ανωτέρω πράξεις προέκυψαν κατόπιν της διενέργειας επανελέγχου στις χρήσεις 2001-2003 από το Ειδικό Συνεργείο Ελέγχου που συστάθηκε με την υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΛΒ.....ΕΞ2015/.....2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, με βάση το άρθρο 68 παρ 2 του Ν. 2238/1994, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 και την ΔΕΛ Α

...../...-2014, δυνάμει της υπ' αριθμ. .../...../...-2015 σχετικής εντολής ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, που εκδόθηκε σε συνέχεια της υπ' αριθμ./...-2013 εντολής του Προϊσταμένου της Οικονομικής Επιθεώρησης Θεσσαλονίκης.

Αιτία επανελέγχου αποτέλεσε η διενέργεια επανελέγχου στην επιχείρηση «.....» με Α.Φ.Μ από τον οποίο προέκυψαν: 1) Μεγάλος όγκος συναλλαγών με την υπόχρεη επιχείρηση, η οποία το Μάρτιο του 2004 απορροφήθηκε από την προσφεύγουσα εταιρία «.....», 2) η υπόχρεη επιχείρηση «.....» ήταν βασικός πελάτης, προμηθευτής και μεσάζων της «.....» και 3) κατά τα οικον. Έτη 2001-2005 ο ήταν ταυτόχρονα: α) Αντιπρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της «.....» και β) Διευθύνων Σύμβουλος της επιχ/σης «.....».

Στα απόρρητα και εμπιστευτικά έγγραφα που εστάλησαν από το αρχείο ερευνών του Τμήματος Επιβολής του Νόμου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (SEC) των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (Η.Π.Α.) και το Γραφείο Διεθνών Υποθέσεων και τα οποία εστιάζουν κατά το πλείστον στον φορολογικό έλεγχο της προσφεύγουσας εταιρείας, ο οποίος ολοκληρώθηκε τον Μάρτιο του 2003, καταγράφονται και συναλλαγές οι οποίες αφορούν στην υπόχρεη ανώνυμη εταιρεία.

Βάση των ανωτέρω, προκειμένου να διαπιστωθεί ο έλεγχος της νομιμότητας των μεταξύ τους συναλλαγών, καθώς είχαν προκύψει υπόνοιες φοροδιαφυγής, μετά και από προφορική εντολή του εισαγγελέα διαφθοράς κου (λόγω της υπ' αριθμ. ΑΒΜΔ2013/..... Αριθμ.../.....2013 εισαγγελικής παραγγελίας που είχε εκδοθεί για την προσφεύγουσα εταιρία), εκδόθηκε η παραπάνω εντολή επανελέγχου του Προϊσταμένου της Οικονομικής Επιθεώρησης Θεσσαλονίκης.

Σημειώνεται ότι η υπόχρεη επιχείρηση για τις υπό κρίση χρήσεις ελέγχθηκε με τακτικό έλεγχο βάσει της ΑΥΟ ΠΟΛ 1037/2005 από το ΔΕΚ Θεσσαλονίκης δυνάμει της υπ' αριθμ. .../...-2005 σχετικής εντολής ελέγχου.

Στα πλαίσια του επανελέγχου και από τις ελεγκτικές διαδικασίες που διενεργήθηκαν από το Ειδικό Συνεργείο Ελέγχου για τις υπό κρίση χρήσεις, ως προς τη φορολογία του ΦΠΑ, διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Διαχειριστική περίοδος 01/01/2001-31/12/2001

- Οι διαπιστωθείσες παρατυπίες και παραλείψεις είναι μεγάλης έκτασης, δεν εμφανίζουν την πραγματική κατάσταση της επιχείρησης και καθιστούν αντικειμενικά αδύνατο τον λογιστικό έλεγχο των φορολογικών υποχρεώσεων. Κατόπιν αυτού, ο επανέλεγχος έκρινε τα βιβλία και τα στοιχεία ανακριβή, λόγω μη εμφάνισης της πραγματικής κατάστασης της επιχείρησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.4 άρθρου 30 ΠΔ186/92.
- Από την καρτέλα είδους αποθήκης η οποία αφορά την ποικιλία καπνού «ΑΓ κατερίνη εσ.99» που τέθηκε στην διάθεση του ελέγχου, καθώς δεν επιδείχθηκε το τηρούμενο βιβλίο αποθήκης, διαπιστώθηκε ότι η νόμω υπόχρεη επιχείρηση, ανά τακτά χρονικά διαστήματα,

διενεργούσε εγγραφές με την αιτιολογία «φύρα εξαγωγής» και μείωνε το λογιστικό υπόλοιπο του είδους.

- Έκδοση-καταχώρηση τριών (3) ΕΙΚΟΝΙΚΩΝ φορολογικών στοιχείων καθαρής αξίας εκάστου άνω των 880,00 €, για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους κατά παράβαση των διατάξεων του Π.Δ. 186/92, συνολικής καθαρής αξίας 130.207.937 δρχ.(382.161,60 €).
- Οι διαπιστωθείσες παρατυπίες και παραλείψεις είναι μεγάλης έκτασης, δεν εμφανίζουν την πραγματική κατάσταση της επιχείρησης και καθιστούν αντικειμενικά αδύνατο τον λογιστικό έλεγχο των φορολογικών υποχρεώσεων. Κατόπιν αυτού, ο επανέλεγχος έκρινε τα βιβλία και τα στοιχεία ανακριβή, λόγω μη εμφάνισης της πραγματικής κατάστασης της επιχείρησης (περ. δ παρ.4 άρθρου 30 ΠΔ186/92).
- Το ποσοστό προσαύξησης του ακαθάριστου εισοδήματος υπολογίστηκε σε 8% (σύμφωνα με τη φορολογία εισοδήματος, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της περίπτωσης β, της παραγράφου 2 του άρθρου 30 Ν2238/1994 (όπως ίσχυε με τον 3220/2004) και ανήλθε στο ποσό των 375.038.862 δρχ. Τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα (συνολικές εκροές) προσδιορίστηκαν στο ποσό των 430.536.926 δρχ. ($5.381.711.578 \times 8\%$).
- Το ανωτέρω ποσό επιμερίστηκε στις φορολογητέες εκροές 18% αναλογικά ως εξής: Συντελεστής φπα 18% (ποσοστό στις συνολικές φορολογητέες εκροές $608.617.747/5.432.100.169=11,2041\%$) ανερχόμενο σε 48.237.788 δρχ. Κατά συνέπεια ο φόρος εκροών 18% υπολογίστηκε στο ποσό των 656.855.535 δρχ. ($608.617.747 + 48.237.788$).

Διαχειριστική περίοδος 01/01/2002-31/12/2002

- Το βιβλίο ταμείου παρουσιάζει μεγάλα πιστωτικά υπόλοιπα. Η εμφάνιση πιστωτικού υπολοίπου στο Ημερολόγιο Ταμείου δεν δικαιολογείται, κατά τους κανόνες της λογιστικής, διότι είναι αδιανόητη η καταβολή ποσών πέραν αυτών που διαθέτει το ταμείο. Ο συγκεκριμένος λογιστικός χειρισμός της ελεγχόμενης εταιρείας συντέλεσε στην μη εμφάνιση της πραγματικής κατάστασης της ίδιας. Κατόπιν αυτού, ο επανέλεγχος έκρινε τα βιβλία και τα στοιχεία ανακριβή, λόγω μη εμφάνισης της πραγματικής κατάστασης της επιχείρησης (περ. δ παρ.4 άρθρου 30 ΠΔ186/92).
- Λήψη και καταχώρηση στα τηρούμενα βιβλία της ενός (1) εικονικού φορολογικού στοιχείου καθαρής αξίας 2.121,36 €, πλέον ΦΠΑ 275,77 € εκδόσεως της επιχείρησης «.....» -ΑΦΜ για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της κατά παράβαση των διατάξεων του Π.Δ. 186/92. Επομένως δεν δικαιούται να εκπέσει από τα ακαθάριστα έσοδα της το ποσό του ΦΠΑ του συγκεκριμένου τιμολογίου ήτοι 275,77 €.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις καταλογίστηκε το αντίστοιχο ΦΠΑ στις χρήσεις 2001-2002 και επιβλήθηκε το πρόστιμο του άρθρου 6 και η ειδική χρηματική κύρωση του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/...-...**2017** ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, επικαλούμενη τους κάτωθι λόγους:

- 1) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει φόρο και πρόστιμα. Ωστόσο, κι αν ακόμη γίνει δεκτό πως εν προκειμένω υφίστατο συμπληρωματικό στοιχείο, επί τη βάση του οποίου θα μπορούσε κατ' αρχήν να διενεργηθεί επανελέγχος, είχε ήδη παρέλθει δεκαετία από την πάροδο των ελεγχόμενων χρήσεων, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 84 παρ. 4 ΚΦΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 68 του αυτού νόμου. Μη σύννομη η συνεχής παράταση της προθεσμίας του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει φόρο. Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για να επιβάλει την ειδική χρηματική κύρωση του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990. Σε καμία περίπτωση δεν παρατείνεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση κυρώσεων.
- 2) Παράνομη η διενέργεια επανελέγχου. Ουδέν συμπληρωματικό στοιχείο υφίσταται που να δικαιολογεί τη διενέργεια επανελέγχου.
- 3) Υφίστανται τυπικές πλημμέλειες όσον αφορά την ελεγκτική διαδικασία. Έκδοση του Πρώτου Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου από αναρμόδιο όργανο και παράτυπη συνέχιση του διενεργούμενου επανελέγχου. Συνέχιση του επανελέγχου μετά την κοινοποίηση του Πρώτου Σημειώματος Διαπιστώσεων και παράτυπο το νέο Σημείωμα. Μη κοινοποίηση (και μη επίδειξη) της εκδοθείσας (δεύτερης) εντολής επανελέγχου. Μη επίδοση προσωρινών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου από κοινού, τόσο με το πρώτο όσο και με το νεότερο Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου. Παράβαση του ανώτατου χρόνου διενέργειας φορολογικού ελέγχου. Μη επίδοση των οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός μηνός από την παραλαβή των απόψεων της Εταιρείας. Μη χορήγηση των αιτούμενων εγγράφων που απεστάλησαν από το SEC στις ελληνικές αρχές. Πλήρης έλλειψη αιτιολογίας, άλλως ανεπαρκής αιτιολογία.
- 4) Απαγορευμένη διενέργεια εξωλογιστικού προσδιορισμού και επιβολής προστίμων σε χρήσεις για τις οποίες η Εταιρεία είχε εκ του νόμου δικαίωμα καταστροφής των τηρηθέντων από εκείνη βιβλίων και στοιχείων. Έλλειψη δικαιοδοσίας της ελεγκτικής αρχής να προβεί στην απόρριψη βιβλίων και τη διενέργεια εξωλογιστικού προσδιορισμού του εισοδήματος χωρίς την προηγούμενη κρίση της Επιτροπής του άρθρου 30 του ΚΒΣ. Διενέργεια του επανελέγχου κατ' απόκλιση των προβλεπόμενων ελεγκτικών επαληθεύσεων της ΠΟΛ 1037/2005.
- 5) Η εταιρία ουδέποτε προέβη σε έκδοση και λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων για τις υπό κρίση συναλλαγές, οι οποίες αφορούν ποσά εξαιρετικά μικρά σε σχέση με το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών της. Όλες οι συναλλαγές έχουν πραγματοποιηθεί από την Εταιρεία, η οποία εξέδωσε και καταχώρησε το σχετικό τιμολόγιο και το έσοδο, όπως άλλωστε συνομολογεί και ο έλεγχος. Συγκεκριμένα, αυτό αποδεικνύεται ήδη από τα έγγραφα που

επικαλείται ο έλεγχος, στα οποία περιλαμβάνονται επίσημα έγγραφα δημοσίων αρχών που ελέγχουν τις εξαγωγές ή τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις, αλλά και όσα προσκομίζει και επικαλείται με την παρούσα. Αντίστοιχα, όλες οι συναλλαγές έχουν εξοφληθεί και τα σχετικά έσοδα έχουν εισπραχθεί από αυτή την Εταιρεία, όπως αποδεικνύεται από τις καρτέλες της Εταιρείας που προσκομίζει και επικαλείται. Σε κάθε περίπτωση, η ελεγκτική αρχή φέρει το πλήρες βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εικονικότητας ως προς την έκδοση των τιμολογίων εκ μέρους της Εταιρείας. Παράνομη η απόπειρα αντιστροφής του βάρους απόδειξης. Η ελεγκτική αρχή επικαλείται πλημμελή εφαρμογή του ΕΓΛΣ όσον αφορά την κίνηση των λογαριασμών. Καθίσταται σαφές ότι η τήρηση του μικτού αλληλόχρεου λογαριασμού της Εταιρείας με την αντισυμβαλλόμενη της μητρική εταιρεία δεν συνιστά ουσιαστική παρατυπία, ώστε να είναι δυνατόν να γενικευτεί το συμπέρασμα του ελέγχου ότι δεν τηρείται το Ε.Γ.Λ.Σ. Εξάλλου, οι σχετικές λογιστικές εγγραφές που διενεργούνταν εμφάνιζαν την πραγματική κατάσταση της Εταιρείας, καθώς υφίστανται όλα τα δικαιολογητικά εκ των οποίων καθίστανται εφικτές οι ελεγκτικές επαληθεύσεις των εγγραφών στα βιβλία και με την χρεοπίστωση του ανωτέρω λογαριασμού εντός της σχετικής χρήσης το λογιστικό υπόλοιπο καθίσταται ευχερώς επαληθεύσιμο. Υφίσταται υποχρέωση πλήρους και επαρκούς αιτιολόγησης της απόφασης για την απόρριψη των βιβλίων. Οι φυσικές απομειώσεις του αποθέματος είναι εύλογες και πηγάζουν από την ιδιομορφία του καπνού ως ουσίας. Αντισυνταγματικός ο καθορισμός συντελεστών με Υπουργική απόφαση, ελλείψει ειδικής προς τούτο εξουσιοδότησης. Παράνομη η χρήση, για τον προσδιορισμό των κερδών της εταιρίας από την παροχή υπηρεσιών, του μέσου όρου των επαγγελματιών της κατηγορίας 8.

- 6) Ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ενωσιακός φόρος και ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να παρεκκλίνουν από τα οριζόμενα στις υπό κρίση Οδηγίες, ούτε σε επίπεδο νομοθετικό, ούτε σε επίπεδο διοικητικής πρακτικής, γεγονός το οποίο αποδεικνύει άνευ ετέρου πως στο πεδίο του ΦΠΑ απαγορεύεται οποιασδήποτε μορφής εθνικός φορολογικός προστατευτισμός. Συνεπώς η βάση επιβολής του εν λόγω φόρου συνίσταται στην πράγματι λαμβανόμενη αντιπαροχή. Αντίθεση της διενέργειας εξωλογιστικού προσδιορισμού ΦΠΑ προς την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ. Η φορολογική αρχή κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων βασίστηκε μόνο στον επανέλεγχο που διεξήγαγε για τη φορολογία εισοδήματος, όπως η ίδια συνομολογεί για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων και να καταλογίσει ΦΠΑ χωρίς να έχει διενεργήσει αυτοτελή έλεγχο. Η ελεγκτική αρχή, μόνο εφόσον διαπιστώνεται ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και είναι αδύνατος ο λογιστικός υπολογισμός των αποτελεσμάτων της ελεγχόμενης επιχείρησης, οφείλει να διενεργήσει αυτοτελή έλεγχο για να υπολογίσει τις φορολογητέες εκροές και τις φορολογητέες εισροές (αγορές και δαπάνες), τον επιμερισμό αυτών ανά επιβαλλόμενο ποσοστό ΦΠΑ και τέλος τον ενδεχομένως οφειλόμενο ΦΠΑ. Η διάταξη αυτή και η διενέργεια

εξωλογιστικού προσδιορισμού στο πεδίο του ΦΠΑ υπό την έννοια της επιβολής του ΦΠΑ επί καθαρών κερδών που υπολογίζονται με συντελεστές και δεν βασίζεται στα λογιστικά αποτελέσματα μιας επιχείρησης τελεί σε προφανή αντίθεση προς την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ. Παράνομος ο καταλογισμός ΦΠΑ επί τη βάσει των εξωλογιστικώς προσδιορισθέντων αποτελεσμάτων. Απαγορευμένη αλληλεξάρτηση του προσδιορισμού αποτελεσμάτων από τη φορολογία εισοδήματος.

- 7) Εφαρμογή της αρχής της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο επαχθούς φορολογικής κύρωσης. Η ελεγκτική αρχή θα έπρεπε να είχε προβεί σε ορθό υπολογισμό του προστίμου στο 40% της αξίας του εν λόγω στοιχείου και όχι στο τριπλάσιο, όπως καταλόγισε. Τούτο επί τη βάσει της ευμενέστερης διάταξης του άρθρου 7 παρ 3β του Ν. 4337/2015, σε συμμόρφωση με την αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο επαχθούς φορολογικής κύρωσης.

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο περί της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ, της οριστικής πράξης προστίμου του άρθρου 6 και της ειδικής χρηματικής κύρωσης για τη χρήσεις 2001-2002.

Α. Ως προς την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και της οριστικής πράξης προστίμου του άρθρου 6.

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 2859/2000, ως ίσχυε για τις υπό κρίση χρήσεις, ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 49 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.

2. Κατ εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον:

α) δεν υποβλήθηκε περιοδική ή εκκαθαριστική δήλωση.

β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο και σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.

3. Σε περίπτωση υποβολής της περιοδικής ή εκκαθαριστικής δήλωσης κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους της παραγραφής, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση της πράξης του άρθρ. 49 παραγράφεται μετά την πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής της δήλωσης.».

Κατ' εξαίρεση στο άρθρο 49 παρ. 3 του Ν. 2859/200 ορίζεται ότι: «3. Πράξη προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, **αν από συμπληρωματικά στοιχεία** που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.».

Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο **72 § 6 του Ν. 4174/13**: «Για φορολογικές χρήσεις, περιόδους, υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έως την 31.12.2013 έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή οριστικές πράξεις προσδιορισμού ή καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή εισφοράς ή εκκαθαριστικά σημειώματα ή οποιαδήποτε άλλη συναφής πράξη, ως νέο στοιχείο, κατά την έννοια του άρθρου 25 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, θεωρείται οποιοδήποτε στοιχείο δεν τελούσε σε γνώση της αρμόδιας για τον τακτικό (οριστικό) έλεγχο φορολογικής αρχής, κατά το χρόνο διενέργειάς του.».

Επειδή στο άρθρο 9§5 του Ν.2523/97 ρητά ορίζεται ότι: «οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα ΚΒΣ ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος».

Επειδή, με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1738/2017 κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του

Συντάγματος, ότι : «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος...2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε».

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου **συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78 (ΣτΕ Ολ. 3174/2014).**

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής, η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη, ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 8, 9 και 10 αυτής, κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 11 του ν. 3513/2006, 29 του ν. 3697/2008, 10 του ν. 3790/2009 και 82 του ν. 3842/2010 είναι αντισυνταγματικές καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους» ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟλΣτΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, ήτοι του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 ν. 3899/2010), του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011, του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 4098/2012, του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρίνόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της

απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσης των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε (ορισμένες από αυτές) τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογουμένου.

Επειδή περαιτέρω, με την με αριθ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 2017/15.9.2017 (Β' 3278) Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. και την εκδοθείσα σε συνέχεια αυτής ΠΟΛ. 1154/04-10-2017 του ιδίου, περί παροχής οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή της, προτεραιοποιήθηκε η διενέργεια ελέγχων και μεταξύ άλλων, προβλέφθηκε η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρων, τελών, εισφορών και επιβολής προστίμων για τις χρήσεις για τις οποίες, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις σε συνδυασμό με τη με αριθ. 1738/2017 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Διευκρινίσθηκε δε ότι τα ανωτέρω τυγχάνουν εφαρμογής και για τις εκκρεμείς ενώπιον της Δ.Ε.Δ. υποθέσεις.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, για τα οικονομικά έτη 2002-2003 (χρήσεις 2001-2002) έχουν υποβληθεί εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ (χωρίς από το σύστημα TAXIS και τα στοιχεία του φακέλου να προκύπτει τυχόν εκπρόθεσμη υποβολή αυτών).

Επειδή εξάλλου, ακόμη και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι η υπ' αριθ. ΑΒΜΔ2013/..... Αριθμ.../.....2013 εισαγγελική παραγγελία που αποτέλεσε αιτία του επανελέγχου της ανωτέρω δήλωσης της προσφεύγουσας, αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο, κατά την έννοια των διατάξεων της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 57 και της παρ 3 του άρθρου 49 του νόμου 2859/2000, ως ίσχυε για τα κρινόμενα έτη - δεδομένου ότι οι διαπιστώσεις περί εικονικότητας και φοροδιαφυγής έγιναν σε μεταγενέστερο χρόνο και δεν υπήρχαν αποδεδειγμένα στη διάθεση της φορολογικής αρχής εντός του χρόνου της κανονικής πενταετούς παραγραφής που διενεργήθηκε ο αρχικός έλεγχος-, τούτο ουδεμία επίδραση ασκεί στην προκειμένη περίπτωση για τη χρήση 2001, καθώς τόσο η εισαγγελική παραγγελία όσο και η υπ' αριθ./-...-2013 αρχική εντολή επανελέγχου εκδόθηκαν το έτος 2013, ήτοι μετά το πέρας της δεκαετούς προθεσμίας, εντός της οποίας το δημόσιο είχε δικαίωμα να καταλογίσει ΦΠΑ και πρόστιμα ΦΠΑ. Ακολούθως όσον αφορά τη χρήση 2002 τα συμπληρωματικά στοιχεία περιήλθαν σε γνώση της φορολογικής αρχής κατά το τελευταίο έτος της δεκαετούς προθεσμίας παραγραφής και σε κάθε περίπτωση το Δημόσιο είχε εκπέσει του δικαιώματος του για καταλογισμό ΦΠΑ και προστίμων κατά το χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων.

Επειδή οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 11 του ν. 3513/2006, 29 του ν. 3697/2008, 10 του ν. 3790/2009, 82 του ν. 3842/2010, 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 ν. 3899/2010), 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011, 2 παρ. 1 του ν. 4098/2012, 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, 22 του ν. 4203/2013, 87 του ν. 4316/2014, 22 του ν. 4337/2015 και 97 του ν. 4446/2016 κατά τα ανωτέρω, δεν μπορούσαν να στηρίξουν στην προκειμένη περίπτωση τον καταλογισμό φόρων και προστίμων για τις επίμαχες χρήσεις.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, κατά το χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων υπ' αριθμ./...-2017 και/...-2017 οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ των χρήσεων 2001-2002 αντίστοιχα και της υπ' αριθμ./...-2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 6 της χρήσης 2002 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Θεσσαλονίκης, το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό ΦΠΑ και προστίμων για τις χρήσεις 2001-2002 είχε παραγραφεί με βάση τις διατάξεις της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 57, της παρ 3 του άρθρου 49 του νόμου 2859/2000 και της παρ 5 του άρθρου 9 του Ν. 2523/1997, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. [1738/2017](#) απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Β. Ως προς την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση της ειδικής χρηματικής κύρωσης.

Επειδή οι διατάξεις του άρθρου 9 §5 ν. 2523/97 που αναφέρονται στις διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής όσον αφορά την επιβολή προστίμων και τη σύνδεση τους με την κύρια φορολογία δεν έχουν εν προκειμένω εφαρμογή καθόσον έχει κριθεί από τη Διοίκηση με την 1090559/5360/673/Α0014/ΠΟΛ. 1226/28-9-2001 του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία έγινε αποδεκτή η αριθμ. 86/2001 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ, και η οποία στηρίζεται στη στενή (γραμματική) ερμηνεία της διατάξεως της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 25 του ν. 2523/97, αναφερομένης σε κατάργηση διατάξεων που προβλέπουν την επιβολή μόνον προσθέτων φόρων και προστίμων και όχι την επιβολή πάσης φύσεως χρηματικών κυρώσεων, σε συνδυασμό και με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, κατά την οποία δεν θίγονται διατάξεις που προβλέπουν «άλλες συνέπειες για παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας», ότι **η διάταξη της παραγράφου 12 του άρθρου 8 του ν. 1882/1990 αναφερόμενη σε ειδική κύρωση χρηματικού μεν περιεχομένου, μη οριζόμενη όμως στο νόμο ως πρόστιμο ή πρόσθετος φόρος, συνεχίζει να ισχύει και μετά το ν. 2523/97,** λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι η κύρωση αυτή έχει συγχρόνως και κυρίως αποζημιωτικό χαρακτήρα, καίτοι από το νόμο χαρακτηρίζεται «κύρωση», σκοπούσα προφανώς στην αποκατάσταση της ζημίας του Δημοσίου εκ της απώλειας του ΦΠΑ εξαιτίας της δολίας χρήσεως του πλαστού εν όλω ή εν μέρει τιμολογίου.

Επειδή περαιτέρω, στο Ν. 1882/1990 δεν υπάρχει διάταξη, που να ρυθμίζει το χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου, για την επιβολή ειδικής χρηματικής κύρωσης.

Επειδή, ακολούθως με τις διατάξεις του άρθρου 249 (εικοσαετής παραγραφή) του Αστικού Κώδικα (Π.Δ.456/1984) (Γενικές Αρχές, Κεφάλαιο Δέκατο, Παραγραφή και αποσβεστική προθεσμία) ορίζεται ότι «*Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι αξιώσεις παραγράφονται σε είκοσι χρόνια*».

Επειδή, στην ανωτέρω εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 του Αστικού Κώδικα (Π.Δ.456/1984) υπόκειται και η αξίωση του Δημοσίου για την επιβολή της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990.

Επειδή ενόψει των ανωτέρω συνάγεται ότι ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός περί παραγραφής την 31/12/2013 της αξίωσης του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξης επιβολής της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990 για το κρινόμενο έτος 2002, ήτοι πριν την έκδοση και κοινοποίηση της με αρ./...-2017 προσβαλλόμενης πράξης, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος.

Κατά συνέπεια, ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας γίνεται αποδεκτός μόνο ως προς τις οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και προστίμου του άρθρου 6 του Ν. 2523/1997 των χρήσεων 2001-2002.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο περί του ότι δεν υφίσταται συμπληρωματικό στοιχείο που να δικαιολογεί τη διενέργεια επανελέγχου, ως προς την προσβαλλόμενη πράξη επιβολής ειδικής χρηματικής κύρωσης, για την οποία δεν τίθεται θέμα παραγραφής.

Επειδή η νόμω υπόχρεη επιχείρηση για τις υπό κρίση χρήσεις ελέγχθηκε με τακτικό έλεγχο βάσει της ΑΥΟ ΠΟΛ 1037/2005 από το ΔΕΚ Θεσσαλονίκης δυνάμει της υπ' αριθμ./...-2005 σχετικής εντολής ελέγχου.

Επειδή, με βάση την από/2017 έκθεση επανελέγχου ΦΠΑ του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου που συστάθηκε με την υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΛΒ.....7ΕΞ2015/.....2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, αιτία του επανελέγχου στη νόμω υπόχρεη εταιρία αποτέλεσε η διενέργεια επανελέγχου στην προσφεύγουσα εταιρία «.....» – ΑΦΜ, με βάση την υπ' αριθ. ΑΒΜΔ2013/..... Αριθμ. .../.....2013 εισαγγελική παραγγελία.

Ακολούθως κρίθηκε αναγκαίο, βάσει της ως άνω εισαγγελικής παραγγελίας, να διενεργηθεί επανέλεγχος και στη νόμω υπόχρεη εταιρία, λόγω του ότι από τον επανέλεγχο που διενεργήθηκε

στην ανώνυμη εταιρία «.....» προέκυψε ότι: α) Υπήρχε μεγάλος όγκος συναλλαγών με την υπόχρεη επιχείρηση, η οποία το Μάρτιο του 2004 απορροφήθηκε από την προσφεύγουσα εταιρία «.....», β) η υπόχρεη επιχείρηση «.....» ήταν βασικός πελάτης, προμηθευτής και μεσάζων της «Ι.....» και γ) κατά τα οικον. Έτη 2001-2005 ο ήταν ταυτόχρονα: α) Αντιπρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της «.....» και β) Διευθύνων Σύμβουλος της επιχ/σης «.....».

Επειδή, όπως αναφέρεται στην ως άνω έκθεση επανελέγχου (σελ. 3) **«ο παρόν έλεγχος ορίζεται κατά το νόμο ως επανέλεγχος»** και διενεργείται βάσει των διατάξεων της παρ 2 του άρθρου 68 του Ν. 2238/1994, δηλαδή με βάση συμπληρωματικά στοιχεία που ήλθαν σε γνώση της ελεγκτικής αρχής μετά το πέρας της αρχικής πενταετίας και τη διενέργεια του αρχικού τακτικού ελέγχου από το ΔΕΚ Θεσσαλονίκης.

Επειδή εξάλλου, έστω και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι η υπ' αριθ. ΑΒΜΔ2013/..... Αριθμ.../.....2013 εισαγγελική παραγγελία που αποτέλεσε αιτία του επανελέγχου της προσφεύγουσας, αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ 2 του άρθρου 68 του Ν. 2238/1994 και της παρ 3 του άρθρου 49 του νόμου 2859/2000, ως ίσχυαν για τα κρινόμενα έτη, σε κάθε περίπτωση ο επανέλεγχος της νόμω υπόχρεης θα έπρεπε να περιοριστεί στα «συμπληρωματικά στοιχεία» που διαπιστώθηκαν και προέκυψαν από τον επανέλεγχο που διενεργήθηκε στην «.....» και αφορούν στις μεταξύ τους συναλλαγές και γενικά τις συναλλαγές του ομίλου, δεδομένου ότι η νόμω υπόχρεη περαίωσε τη χρήση 2002, μετά από τακτικό φορολογικό έλεγχο.

Επειδή, νομολογιακά έχει κριθεί ότι ο επανέλεγχος, που διενεργείται βάσει του άρθρου 68 παρ 2 του ν. 2238/1994 περιορίζεται αποκλειστικά στα νέα στοιχεία, μη δυνάμενος να διενεργήσει άλλες ελεγκτικές επαληθεύσεις και επειδή υποχρεούται να αποδεχτεί κατά τα λοιπά τα αποτελέσματα του αρχικού τακτικού ελέγχου (ΠΟΛ 1037/2005), διότι αντικείμενο του επανελέγχου που διενεργήθηκε από το Ειδικό Συνεργείο Ελέγχου θα έπρεπε να είναι αποκλειστικά η αξιοποίηση μόνον των νέων στοιχείων που προέκυψαν για την νόμω υπόχρεη εταιρία βάσει των από .../.../2017 εκθέσεων επανελέγχου του Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου που συντάχτηκαν για την «.....» και όχι εκείνων που ήταν στην διάθεση του Προϊσταμένου της φορολογικής αρχής κατά την διενέργεια του αρχικού ελέγχου έστω κι αν για οιονδήποτε λόγο δεν λήφθηκαν υπόψη. (ΣΤΕ 2703/97, 2473/96).

Επειδή, από την νομολογία προκύπτει ότι οι φορολογικοί νόμοι ερμηνεύονται στενά γραμματικά, και δεν επιτρέπεται η διασταλτική τους ερμηνεία.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση και εν προκειμένω η φορολογική διοίκηση, δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις και οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, το συγκεκριμένο εύρημα που προκάλεσε την επιβολή της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990, **είναι διάφορο προς την αιτία του εν λόγω επανελέγχου** και συνεπώς γίνεται αποδεκτός ο προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, ως προς την ειδική χρηματική κύρωση του άρθρου 8 παρ. 12 του Ν. 1882/1990.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της από .../.../2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της υπό εκκαθάριση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» – **ΑΦΜ** και διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης, υπό τη φερόμενη ιδιότητά της ως οιονεί καθολικής διαδόχου (λόγω συγχωνεύσεως δια απορροφήσεως), της υπόχρεης ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» – **Α.Φ.Μ.**, καθώς και την ακύρωση: **α)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2001-31/12/2001, **β)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2002-31/12/2002, **γ)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ΦΠΑ (του άρθρου 6 του Ν.2523/1997) χρήσης 2002 και **δ)** της με αριθμό/...-...-**2017** οριστικής πράξης επιβολής της ειδικής χρηματικής κύρωσης του άρθρου 8 παρ 12 του Ν. 1882/1990 χρήσης 2002 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.